ANUL III Nr. 6. 3 LEI EXEMPLARUL FOCŞANI 3 APRILIE 1927

Spada

ABONAMENTE:
pentru orăşeni . pe an 150 lei
pentru săteni . pe an 100 lei

Organul Ligei Apărărei Naţionale Creştine
Regionala „Unirea"

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
BULEV. LASCAR CATARGIU 22.

In Ardeal
O! Iancule de ce nu'nvii
Să-ţi vezi tu Munţii tăi pustii.

In Bucovina
O! Ştefane, Măria ta! Deşteaptă-te un pic
Să vezi cum ne sugrumă neamul inimic

La Milcov
Ascultaţi cu toţii cum freamătă sgomotos gorunul lui Neculai Ursu din Albac; parcă ar sta să trezească la o nouă revoluţie pe cel ce doarme la umbra lui.

Scrisoare către fraţii din Ardeal

Se înţeleneşte câmpul fraţilor. Se prinde pe zare, zăbranic negru de jale. Zorile sunt mai fumurii, mai ceţoase pe meleagurile noastre; iar în de-amează soarele nu mai arde ca altă dată.

Şi nopţile fraţilor, nopţile noastre aşa de liniştite, sunt chinuitoare.

Iar pe noi ne apasă icoana voivozilor de odinioară.

Fantome de oşteni, se desprind din văile apelor şi vin la deal, cete, cete. Şi în fruntea lor, Ţepeş, fiul lui Draculea Vodă. Il ştiţi voi fraţilor; il cunoaşteţi de când a rătăcit pe la voi, la craiul unguresc. Şi el a fost, fraţilor, chinuit ca şi noi de ticăloşia celor de un neam cu dânsul. Şi pentru aceasta şi-a pus umărul la grea sarcină, vrând să schimbe vremurile acele; voia o „Ţară Românească" ca în vremea lui Mircea-Voivod; oameni cinstiţi, oameni întregi şi mai ales viteji. Şi ştiţi voi fraţilor, ce a făcut. O ţeapă pentru ori ce ticălos, pentru ori ce vânzător de ţară.

Şi cine ştie, vremurile s'or răzbuna şi pe noi şi vom scăpa de cei ce ne fură şi ne împilează. Va veni Ţepeş să ne scape de hoţi. Va veni, fraţilor! Il simţim în mugurul ce plesneşte, în dorul nostru şi al fraţilor de peste Prut, în dorul ce s'a uscat de ferbinţeala atâtor lacrimi. Să aşteptăm fraţi Ardeleni. *Să aşteptam... Şi să îngrămădim în suflet, toată obida moştenită din părinţi în părinţi.* Şi mai ales să fim din clipă în clipă, mai pregătiţi.

Să veghem să nu treacă geaba, ceasul când noul Ţepeş va răsbate de-asupra nevoilor. Să nu treacă ceasul durerei noastre.

Căci să ştiţi fraţilor, precum Hristos a suferit pentru atât amar de lume, tot aşa noi trebue să ne străduim, să suferim ori ce, numai să ducem la bun sfârşit, ceea ce am început. Vom suferi! Noi, cei străjuiţi de faptele vrednicilor voivozi suntem gata; noi cei de pe valea Milcovului şi a Putnei.

Şi când va fi, în codrii noştri uscaţi de suflare străină, fiecare din noi va mai găsi o ghioagă; iar prundurile prăfuite vor îngrămădi piatră peste piatră, una pentru fiece duşman.

Aşa va fi fraţilor! Să veghem, să nu treacă geaba ceasul şi mai ales să fim din clipă în clipă mai pregătiţi pentru acest drum.

I. T.

M U Z A

I

Am pogorât la tine şi 'n gândul tău curat
Mi-am împletit cunună din flori de iasomie,
Să-ţi lumineze calea, aşa cum o făclie
Ar lumina în noapte un drum întunecat.

Pe părul lung şi moale balsam de flori de tei
Am strâns de prin grădina cu tainice boschete,
Am tremurat la şoapta femeilor cochete,
Şi-am plâns cum plânge râul când trece peste stei.

Pe gura mea fierbinte port vraja de uitari.
..Cu buze 'nsângerate, iubirea mea curată
O vei sorbi în noapte, şi-aşa imaculată
Ţi-oi împleti ca 'n basme cunune de vişări.

In ochii mari şi limpezi Eu port ca şi la zee
Din anticile temple lumină de credinţă..
Hai cântă-mă poete. Uitând de suferinţă
Vom adormi ca 'n templul tăcut din Elizee.

Sandi Călinescu

Pentru biserică

Orice stat, dacă vrea să existe, trebuie să-şi aşeze temelii pe o educaţie religioasă.

Bismark

Din vârtejul secetei de suflete mari, scapără cu înverşunare strigăte: „Ne'năbuşim, pierim, ne stingem...

Totuşi îi linişte. Nu se clintesc tainicii „stâlpi de cafenele", căzând sub genunchiul uriaşului revoluţionar. Ii linişte, în fruntea păcatelor noastre. Frumoasă linişte!

Din părăgina cerului nostru, se cerne domol, nomol de linişti, ca într'un măreţ pustiu. Voci tainice nu se mai aud ca să mai tulbure somnul cuiva.

Asta este înfăţişarea şi pe faţă şi pe dos a noastră, a celor repeziţi de-asupra din adâncul poporului.

Suntem deasupra şi de aceea, nu simţim câte se sbat în sufletul poporului.

Intâia şi cea mai pustiitoare molimă ce ne bântuie, îi lipsa, seceta de credinţă şi de bine cinstire a bisericii noastre; şi asta din pricina pripelii cu care ne-am depărtat de matca sufletului nostru şi ne-am lăcomit cu furie, să înghiţim tot hebeticul străinătăţii. Idei strimte şi personale şi-au bulucit duiumul in raiul setei noastre, de a şti multe şi a părea. De pildă:

D-na Is. Sadoveanu, citind despre Christos, într'un volum ieşit de curând, de un oarecare Conchoud (Cuşu), şi care negreşit trebuie să fi fost împotriva lui Isus, s'a uluit repede de ce-a fi cetit acolo, şi-a scris în „Adevărul Literar", un articol de Crăciun, pentru care iar repede a fost comentată în „Cuvântul" din 2 Ianuarie a. c.

Si aste idei, unele poate care şi au rostul lor, acolo unde s'au născut, nu se pot împăca însă cu, curăţia şi simplitatea meleagurilor noastre, ce le-au uluit. Aceste idei străine ne-au furat şi nouă minţile, nouă celor dela oraşe şi sate depe lângă oraşe; cât despre grosul poporului, care nu prea a avut norocul să se desmerde în leagănul nădejdei, că dincolo de moarte nu mai e nici judecată, nici plată, nici răsplată, poporul din inima munţilor şi nemărginitul câmpurilor nu-i ducem grija, că doar de acolo o să ne vie mântuirea, dacă ne-om adăpa şi noi, din limpezimea vieţii lui.

Şi mai rău este, că după ce nu se cunoaşte sfinţenia legii pământului, ne'nturnăm şi ne răsvrătim tot împotriva sfintelor noastre datini şi împotriva Bisericii noastre.

„Furtuna ce bântuie acum Biserica noastră nu priveşte religia, ci numai pe cei ce sub cinstita haină a preoţiei, au ascuns norolul păcat telor lor",

(Va urma)

Insemnările mele

O DEBARCARE.—Domnul Lapedatu a demisionat dela finanţe. Cu toate că postul de ministru— mai ales de finanţe — nu e de lepădat, totuşi guvernul l-a lepădat ca pe-o otreapă. Ce să-i faci!, Când numele îţi prooroceşte, te supui numelui şi o ştergi englezeşte de unde ai fost numit.... O singură consolare: când d-l Lapedatu, pe viitor, îşi va vizita vr'un cunoscut şi-l va găsi absent, îşi va lepăda cartea-i de vizită pe care va sclipi: „Fost ministru"... E şi asta ceva... Mai ales în timpurile de astăzi. Cu acest „fost" intri la sigur în consiliul de administraţie a unei bănci.

Ajută-l domnule Vintilă.

Care's amatori??..

LITERATURA sau PORNOGRAFIE?—Anul trecut, când gazeta aceasta împlinise un an dela apariţie—un an de muncă şi de sacrificii—în aceeaş rubrică în care public rândurile de faţă, spuneam că „Adevărul Literar şi artistic" datorită expresiilor tip ce le are în anumite rubrici, ar putea să scoată o ediţie specială pentru bucătărese, chelneri, birjari etc. etc.

Astăzi revin şi rog pe cititori să mă scuze. In ziarul sus amintit din 20 Martie 1927 pe pagina 5-a sub titlu „Anecdote" citim:

„Un ministru fiind ocupat şi neputând pleca imediat cu amica sa care-l vizitase la Minister, a dat-o în primire şefului de cabinet, un tânăr foarte drăguţ şi foarte spiritual. Amica ministrului râde lesne. Apoi a trecut la flirt, dar flirtul nu-i place decât puţină vreme. Ce s'a mai petrecut nu se poate şti, dar la sosirea ministrului, aceasta ceti pe una din rotunjimile de mătase ale amicei sale „Din ordinul d-lui Ministru" — ştampila depe masa şefului de cabinet".

Iutrebăm: E literatură aceasta?! E artă!.. E pur şi simplu pornografie. Deci ar fi de dorit pentru a nu induce publicul în eroare, să-şi schimbe titlu. Ar fi mai nimerit să se numească „Adevărul pornnografic". Poate vom mai reveni...

INTORSATURA.—Smilovici misit, ovrei după cum îl arată numele se tot învârtea pe lângă un boier

— Ei chichoane, am ghisit...

— Ce-ai găsit mă!

— Tocmai cum vă trebuia dumnivoastră... Mi-aţi spus: să-mi ghiseşti un conac care s'aibă lângă el un lac. Si-am ghisit. Ici lac, ici cunac..

— Bine măi! spune boierul. Dar ce mă fac eu când o ploua mult, că-mi intră apa în conac?

— Ei! şi baţi capul. Da unde-i lac şi unde-i cunac!!...

a. Co'

C. Sandu-Aldea

Eram prin liceu. Ora de matematici, când profesorul explica o problemă încurcată de algebră.. Sub banca mea o carte mă purta pe alte meleaguri... Sandu-Aldea.

Acum el nu mai este printre noi, Cărţile lui— dacă vr'un editor le va mai da la lumină, în goana după câştig—le vor ceti şi generaţiile viitoare... Cine ştie!.. Poate tot în vr'o oră de matematici, când un dascăl bătrân, îşi va urma în lumea lui de cifre, ursuz, explicaţiile, logaritmi de...

Profesorul dela Şcoala de Agricultură Herestrău, literatul conştiincios, Constantin Sandu-Aldea, a plecat. După o viaţă de muncă cinstită, prin diferite slujbe unde nu şi-a lăsat o fărâmă din conştiinţă întinată, din care slujbe alţii au ieşit bogaţi, Sandu-Aldea a murit sărac.

Odată cu el pierdem o conştiinţă românească, un literat a cărui gândire n'o vom mai vedea înşiruită clar pe pagini noui, un om.

In urmă-i cu frunţile plecate, o lacrimă furişă se zdrobeşte între gene. A murit Aldea. In adâncimile sufletului nostru el va trăi deapururi.

P. Condrea.

Un proces de presă

PRIM REDACTORUL NOSTRU IN FAŢA CONSILIULUI DE RĂZBOIU AL DIV. 6

Luni 21 Martie a. c. s'a judecat de către consiliul de războiu, de pe lângă Div. VI din localitate, procesul intentat D-lui I. Blănariu, prim-redactorul ziarului „Lancea".

Fostul *prefect de frumoasă amintire Kiţulescu,* **printr'o adresă** *„urgent cu mare precădere"* **cere Div. VI să suspende imediat apariţia ziarului „Lancea" şi darea în judecată a autorului articolului, „In urma alegerilor". Şi s'a făcut. Ziarul a fost suprimat iar autorul, care nu era altul de cât prim redactorul nostru, dat în judecată pentru** *provocare la ură şi dispreţ contra înaltului guvern* **art. 181. c. p.**

După ce se dă citire dosarului, apărarea prin *D-l Avocat Emil Chirulescu, fost comisar regal,* **ridică un incident.**

Aminteşte de înaltul decret de amnestie No. 3641 din Noembrie 1926, prin care se declara amnestiate toate delictele, pân'şi crimele săvârşite cu prilejul alegerilor. Ori articolul după cum chiar titlul îl arată *„In urma alegerilor"*, **nu e de cât o succintă arătare a felului cum au decurs alegerile. Deci, delictul pentru care d. Blănariu fu adus aici în faţa d-voastră intră în seria călcărilor de lege amnestiate. In consecinţă, cer stingerea acţiunii publice, pe baza acestui decret."**

D-l Comisar regal, roagă onoratul consiliu să respingă incidentul ridicat de apărare întru cât alegerile au fost la sfârşitul lui Maiu iar aticolul a apărut în Iunie, deci infracţiunea e posterioară alegerilor.

D-l Av. Chirulescu **aminteşte că articolul e în primul număr al ziarului „Lancea" care a eşit după alegeri.**

D-l Avocat Miciora se ridică din oficiu şi printre altele spune că înaltul decret de amnestie se referă la delictele ce stau în legătură cu alegerile.

Consiliul intră în deliberare şi după câteva minute dl. Col. Fotin, preşedintele, citeşte hotărârea prin care se declară ca stinsă acţiunea publică împotriva d-lui I. Blănariu, pe baza decretului de amnestie No. 3641 din Noembrie 1926.

Rep.

Creştini abonaţi-vă la ziarul „Svastica Iaşului" org. Asociaţiei Studenţilor creştini Iaşi. Ziarul e rodul muncei studenţilor ce sper în'r'o îndreptare spre bine a vremurilor de astăzi.
Ajutaţi ziarele creştine

Răspândiţi ziarul „Libertatea" Orăştie a vrednicului luptător Naţionalist Preot I. Moţa.
Se poate face abonamente şi pe trei luni.
Ca foi suplimentare are:
„Foaia Interesantă" şi „Foia Plugarului"
:: adevărate Comori pentru ţărănime ::

Pentru săteni

ARBORI FRUCTIFERI

Arborii fructiferi, ca şi celelalte vegetale, au nevoie de îngrijiri

Cel mai de căpitenie lucru este îngrăşarea locului unde avem pomii sădiţi.

Aşa pentru arborii cu sâmbure mare (prunul, cireşul caisul, zarzărul) e de recomandat pentru îngrăşare, compostul (gunoiul de bucătărie rămăşiţi de plante, moloz). Pentru ceilalţi pomi (măr, păr) se poi întrebuinţa îngrăşămintele arătate în numărul trecut.

Sădirea pomilor. Această lucrare cere oarecare cunoştinţi.

Nu e bine să se samene copaci, în apropierea casei, pentru că aceştia crescând, împedică lumina binefăcătoare, de a pătrunde înăuntru.

De asemenea în grădinile de zarzavat, nu prieşte arborilor, pentrucă e prea multă umezeală.

Se pot planta copaci în livezi, pe cărările şi împrejurul grădinilor de zarzavat.

Sădirea se poate face toamna sau primăvara. Să se aibă grijă de a se face gropile (0.60—0.80 c.m. lăţimea şi 0.80—1 m. adâncimea) cu câteva săptămâni, mai înainte, pentru ca să se coacă (aerisească pamântul. Alături de pomul tânăr se pune un sprijinitor (tutore) pentru ca să-l susţină.

Merii şi perii până la cinci ani se rotunjesc, făcându-se din crengile lor, o coroană frumoasă; persicii, prunii şi vişinii se rotunjesc numai până la trei ani nucii şi cireşii nu se rotunjesc.

Ca şi legumele pomii roditori se înmulţesc tot prin seminţe, iar îmbunătăţirea soiului se face prin altoire. Despre altoirea, culegerea şi păstrarea fructelor, vom vorbi potrivit cu timpul.

Câteva boli de care sufăr pomii roditori

Curgerea cleiului, provenită din prea marea umezeală, din crăparea cojei sau din lipsa de aer. După ce s'a curăţat cleiul, până s'a dat de partea sănătoasă, se unge partea ce fu bolnavă, cu baligă de vită.

Urlupii sunt un fel de ciuperci, ce distrug complect producţia. Pentru stârpire se întrebuinţează; 100 litri apă, în care se pune 5 kgr. calaican şi peste care se toarnă puţin câte puţin, 1 litru de vitriol.

Apoi cu ajutorul unei pompe se stropesc pomii prin Martie.

Du man i pomilor fructiferi

Omizile. Pentru ca să păzim grădina de omizi, e bine să se ia fructele stricate şi să se omoare viermele dinăuntru. De multe ori se întâmplă că livada unui sătean să fie înconjurată de alte livezi pline de omizi. Pentru a opri năvala lor, trebuesc copacii unşi dela rădăcină în sus cu ulei sau păcură. Fiecare gospodar trebue ca toamna sau primăvara de cu vreme, să cerceteze copacii; cuiburile de omizi ce de abea aşteaptă căldura ca să înceapă a furnica după hrană, trebueşc tăiate şi date foc. Când acestea nu s'au făcut şi omizile au prins viaţă avem grijă ca dimineaţa pe rouă, când sunt strânse la un loc, să le ungem cu ulei sau petrol.

Impotriva *păduchilor persicilor* se seamănă ceapă, prăj sau usturoi pe marginea grădinei de pomi, oprindu se astfel ajungerea păduchilor la pomi.

Politica Internă

Ultimile două săptămâni

Partidul Poporului. In fine conflictul Lapedatu-Manoilescu s'a rezolvat prin demisionarea celui dintâi. Dealtel era singurul din grupul Goldiştilor care a refuzat să se înscrie în partidul poporului. Prezenţa lui strica deci omogeneitatea guvernului şi atitudinea lui, dispoziţia majorităţii.

Deşi Ministerul de Finanţe a fost luat de dl. Averescu totuşi efectiv va fi condus de dl. Manoilescu.

Mai rămâne un conflic încă, deşi nu de aceiaşi intensitate—conflictul celor doi filozofi, Petrovici-Negulescu.

Alegerile parţiale se fac după acelaş calapod ca şi cele generale. Jandarmii la înălţime. Lipsesc de data aceasta numai decoraţiile „tinichea".

Partidul Liberal. Prin demisia d-lui Lapedatu, liberalii pierd continuitatea—sistem Vintilă—la finanţe.

Afară de marea întrunire dela Bucureşti pentru sărbătorirea noilor înscrişi, la care s'a vorbit desigur foarte mult, încolo nimic nou. La întrunire s'a petrecut şi un fapt hazliu. Dl. prof. Dragomirescu-Iaşi entusiasmat peste măsură termină cuvântul cu *„Trăiească partidul poporului!"*. Riscurile celor ce umblă din partid în partid.

Partidul Naţional-Ţărănesc. Veşnic după combinaţii. Şi au perdut cu desăvârşire busola. Au pierdut drumul, sunt bucuroşi şi de cărare, dar n'o găsesc. N'ar fi de mirare ca 'ncurând să numai avem ce scri despre ei.

Partidul Naţional sau Iorgist. S'a întors marele (!) politician dl. N. Iorga din străinătate. O primire grandioasă i s'a făcut în gara de Nord dela care însă au lipsit studenţii de altă dată. Ce o fi însemnând aceasta! Ii trec şefului pe dinaintea ochilor vedeniile unui trecut în care el, N. Iorga, era răsfăţatul tinerimei şi nădejdea lor. Şi astazi!! Inconsecvenţa, d-le Iorga. îţi amărăşte bătrâneţea.

Partidul Ţărănesc. Redus la justa lui valoare acest partid nu există. In mintea unui singur om, partidul ia dimensiuni uriaşe. Acela-i [Dr. N. Lupu. Dacă numai el îl vede, apoi aceasta denotă o stare îngrijitoare pentru Dr.

L. N. A. C. Peste tot activă. Fiecare sărbătoare înseamnă noi organizaţiuni. Toţi la lucru. In întreaga ţară ziare împrăştie lumina adevărului arătând pericolul jidănesc. Fiecare şedinţă a parlamentului înregistrează comunicări pe care deputaţii L. A. N. C. le fac în interesul general. Dl. prof. A. C. Cuza la fiecare lege nouă ia cuvântul în fond şi discursurile lui ca vechi parlamentar ilustrează tribuna noastră aşa de săracă astăzi în oameni mari.

Ceilalţi deputaţi sunt la înălţimea chemării lor.

Dăm pentru astăzi interesantul discurs al d-lui inginer M. Florescu asupra schimbului de teren între jidanii Grünspan şi Iancu cu Ministerul de război.

Face un istoric al transferărilor prin care a trecut proprietatea moşiei „Baia" până când a ajuns în mâna fraţilor Iancu şi Grünspan, care au exploatat-o în chip vandalic. Atunci când s'au văzut încolţiţi de Casa Pădurilor, care-i urmărea pentru călcarea codului silvic şi pentru amenzi de 3 milioane, au recurs la stratagema schimbului cu un teren al ministerului de de război.

Oratorul arată cât de exagerată a fost estimaţiunea terenului păduros al fraţilor Iancu şi Grünspan. De pe urma acestui schimb, ei realizează un prim câştig de 13 milioane, care reprezintă diferenţa între preţul cu care au cumpărat pădurea şi preţul la care a fost estimată cu prilejul schimbului. Se mai adaugă câştigul realizat de pe urma exploatării pădurii din 1922 până acum. In acelaş timp. ei scapă şi de amenda de 3 milioane.

D-sa cere retragerea proectului sau amânarea lui până la instituirea unui control estimativ al parlamentului.

Din „Universul" *T.*

Din Lume

Populaţia totală a planetei noastre este de 1 miliard 800 milioane. Se împarte astfel: *Europa* 45 milioane, *Asia* 9?0 milioane, *Africa* 130 milioane, *America* 210 milioane, *Australia* 70 milioane.

In Europa statele cele mai mari au: Rusia 103 mil., Germania 59 milioane, Anglia 47 mil.. Franţa 39 mil., Italia 39 milioane, Polonia 28 mil., Spania 21 milioane, România 16 milioane, Ceho-Slovacia 14 milioane, Serbia 1? milioane.

Densitatea populaţiei. In aceste ţări densitatea populaţiei (numărul de locuitori pe k.m. pătrat) este foarte inegală.

Exemplu: Belgia are 245 locuitori pe k.m. patrat, Olanda (200), Anglia (151), Italia şi Germania (126), Franţa (71), Statele Unite (14), Suedia (13) Norvegia (8), România între 60-70).

De ce depinde densitatea populaţiei?

1) De bogăţia naturală a pământului.

2) mai ales de cunoştinţele technice şi economice a poporului, de scara treapta de desvoltare economică în care el se află. Aşa bunoară un *popor de vânători*, are nevoie de o întindere imensă pentru aşi putea câştiga hrana. *Un popor de păstori*, are nevoe de o întindere mai mică. *Un popor de agricultori*, o întindere şi mai mică *un popor industrial* are nevoe de o întindere foarte mică de pământ.

De aceia argumentul jidanilor (formulat şi de Dr. Lupu) că: numărul străinilor în România nu este un pericol de oarece numărul total al locuitorilor nu trece de 60 pe km. pătrat, că în Belgia pot trăi 245, că prin urmare este loc berechet pentru toţi jidanii pe pământul Românesc; acest argument nu este exact pentrucă nu ţine seamă de factorii de mai sus, adică de capacitatea economică actuală a României, care este o ţară de agricultori nu de industriaşi.

Memoriul Prizonierilor Români, din Lagărul „Ostffijasszonijfa-Ungaria"

1916-1918

de

Gh. C. P[illegible]tazescu

Astăzi, când împrejurările au făcut ca să scăpăm cu viaţă, când respirăm din plin aerul libertăţii, pe care credeam vom mai vedea-o, astăzică nu când dreptatea începe să-şi trimită razele sale binefăcătoare, străbătând norii încărcaţi cu râvnă de stăpânire, a celor ce voiau să fie stăpâni prin forţă şi luptă nedreaptă, putem vorbi în voie, cerând o mână de ajutor celor care au însărcinarea sfântă, de a conduce destinele ţărei şi neamului nostru, atât de greu încercat.

Judecata limpede şi dreaptă de a da fiecăruia, cei i se cuvine o cerem astăzi celor în drept, noi ce am suferit atât de mult din partea celui mai neîmpăcat duşman al nostru—*„Jidanii"*.—Când ţara noastră a tuturor, această mamă bună, care pe toţi ne-a crescut la sânul ei cald şi laptos a strigat cu glasul ei părintesc, alarma, am sărit cu toţii dela tânăr la bătrân, punând mâna pe arme, spre a lupta alături de cei ce luptau pentru dreptate; am alergat la luptă, fără murmur, spre a ne face datoria de fii recunoscători; să învingem sau să murim

Unora dintre noi, însă, soarta ne-a fost vitregă căci luptând am căzut prizonieri în mâinele duşmanilor şi am pribegit ducând cu noi în negura străinătăţei, lacrime şi doruri după scumpa ţărişoară, pe care o părăseam, ca sa gustăm amarul unor zile, de care puteam fi scutiţi, să îndurăm departe de acei cari ne puteau ocroti cele mai grele suferinţi şi umiliri din partea acelora, pe care ţărişoara noastră îi crescuse fără deosebire, la sânul ei părintesc, dându-le cu prisosinţă, tot ceia ce le putea da.

Astăzi, când trista experinţă a dovedit că această sectă *„Jidanii"* e de prisos şi chiar primejdioasă prin faptele ei, ori şi unde ar trăi, neputându-se acomoda cu nici un popor din lume, oricât de binevoitor ar fi, s'au făcut vinovaţi, de cele mai mari crime, pe care le pot săvârşi numai nişte fiinţe fără conştiinţă, lipsite de tot ce poate dovedi că e om şi nu fiară; au arătat în aceste triste împrejurări, când au crezut că le surâde speranţa de stăpânire; că sunt certaţi cu logică, cu buna cuviinţă, cu morala, cu însuşi Dumnezeul lor.

Au rămas neschimbaţi. Aceiaşi jidani de mii de ani.

Acelaş jidan care rătăcea prin pustiu îl vedem şi astăzi cutreerând pamântul, rătăcind prin lumea întreagă, cu tot bagajul lui de defecte, veşnic în frământare, flămând, nemulţumit, cu gândul după câştig într'o luptă nedreaptă răsvrătit şi într'o continuă duşmănie de a distruge tot ce nu-i seamănă cu gândul învechit ca şi el la o mărire ce crede că i se cuvine ca singurul popor ales.

E bulgărul de granit pe care vremea îl rostogoleşte neîncetat, dar pe care nu-l poate modifica, rupând cu colţurile lui tăioase tot ceia ce întâlneşte, făcând să sângereze viaţa pe unde nenorocirea ia croit drumul.

Va urma.

STEAUA ROMÎNIEI
SOCIETATE ROMÂNĂ DE ASIGURARE
:: BUCUREŞTI ::
Asigură în toate ramurile: Incediu, Viaţă, Grindină, Transport, Accidente - Furt. Răspundere civilă -
Primile cele mai avantajoase
Reprezentanţi în toată ţara.
Pentru Focşani se primesc asigurări la D-l Octav Neguţ casier Banca Economiea şi la Domnul Gh. R. Goşman.

Dr. Al. Comşa
Medic Dentist
Consultă zilnic în Strada Lahovary No. 2 Focşani. Lunea, Mercurea şi Vinerea după amiază dă consult. în Odobeşti

Rugând pe un coleg student la Roma să-mi trimită ceva veşti antisemite, mi-a răspuns printr'o scrisoare care o publicăm aproape în întregime mai jos.

I. B.

Roma 21 Februarie 1927

Dragul meu.

Imi scrii c'ati deschis la „Spada" o rubrică cu ştiri antisemite din lumea largă. Mă rogi să-ţi trimit şi eu ceva din Italia în privinţa aceasta. Da! Să-ţi scriu, dar articole până acum n'am scris şi cred că nici în viitor n'oi scrie, aşa că tu vei alege ce socoteşti că-i bun din scrisoarea mea. Dar sarcina îmi este grea din alt punct de vedere. Dragul meu, cu durere îţi spun că nu ştiu de voi putea să-ţi realizez dorinţa trimiţându-ţi informaţii antisemite din Italia, că pe aici sunt aşa de puţini jidani şi aşa de mulţi de voinici, de mândri, de organizaţi Italienii încât nici nu se vorbeşte de aşa ceva. Nenorocire pentru rubrica voastră. Dar dacă s'ar abate şi peste ţara românească o asemenea nenorocire, ce zici!

Dar să-ţi răspund la întrebările tale.

1) **Fascismul are un caracter antisemit?**

Nu! Fascismul nu este o mişcare antisemită **directă**. *Din cele expuse mai sus înţelegi de ce. In definitiv Jidani în Italia sunt cam câţi „Ceangăi" în România pe valea Siretului. Şi după cum în România nu este şi nici nu poate fi o mişcare contra Ceangilor, tot aşa şi în Italia fascismul nu este direct antisemit pentrucă nu poate fi.*

Indirect *însă fascismul este antisemit. Este cunoscut de toată lumea că Ovreimea voia să se servească de* **bolşevism** *spre a ajunge la Dominaţia Lumii. Ori fascismul a distrus complectamente bolşevismul Italian şi a provocat o reacţiune mondială contra bolşevismului în genere. Deasemenea cunoscut este că Jidanii se serveau de* **Franc-masonerie,** *ori fascismul a desfiinţat şi-această organizaţie. Deasemeni o altă armă Ovrelască era presa. Musolini a făcut ca presa să fie exclusiv în mâinile Italienilor.*

In fine o altă dovadă de simpatie fascistă pentru Jidani este ura Ovreimei întregi contra acestei mişcări.

Dar ca să-mi dau mai bine seama m'am prezentat unui fascist şi i-am pus următoarea întrebare:

— Care crezi că ar fi atitudinea lui Mussolini, dacă Italia ar fi năpădită de un mare număr de străini.

— Fară îndoială că Mussolini ar fi strigat ca şi Garibaldi „Vafori Straneri" (afară străinii!) La arme! Italieni!

Apoi fascistul mi-a cântat tremurător „Imnul lui Garibaldi dela 1858, pe care îl dau în Româneşte:

La arme! La arme!
Mormintele se deschid, morţii se trezesc,
Toţi acei cari pe vremuri au murit pentru Patrie
Cu Spada în mână, pe frunte cu coroana,
In inimă cu flacăra numelui Italian
Toţi merg înaintea noastră. Sculaţi Soldaţi!

*

Cu steagurile noastre purtate sub focul soarelui
Să facă să fluture în vânt simbolul sfânt
Şi toate piepturile să strige într'un singur gând,
Afară străinii! Afară Străinii!! Afară din Pământul Italici!

* * *

Când îţi scriu aceste simt cum mi se umezesc ochii; Oare când va veni şi pentru noi Românii vremea ca să strigăm:

La arme! La arme! mormintele să se deschidă. Morţii noştri cu spada în mână, în inimă cu flacăra numelui de Român. Să meargă înaintea noastră, Sculaţi Români! Afară Jidani! Afară din pământul nostru!

Al. Mârg.

Stud. Academia Comercială, Roma

Rubrica Militară

Jidanii în Serviciile Auxiliare

Că jidanii nu sunt buni ostaşi-oriunde ar fi ei s'a dovedit cu prisosinţă în ultimul războiu. Nu mai rămâne nici o urmă de îndoială asupra felului cum s'au comportat în toate armatele învinse ca şi învingătoare. Laşi, trădători sub toate formele, apoi formând massa trenarzilor în unităţile din care făceau parte, iată ce-au fost *„eroi"* de care vorbeşte Filderman, pentru a justifica drepturile lor pe pământul românesc. Dar dacă n'au fost şi nu vor fi niciodată buni ostaşi, poate să-şi închipue cineva că jidanii pot fi buni comandanţi!? Şi-atunci ce-i determină pe aceşti laşi să se vâre ca ofiţeri în armată. Cum vor pregăti ei armata de mâine! Scutul ţării. Ce vor putea ei spune ostaşilor despre trecutul nostru glorios! Ce educaţie ostăşească poate face laşii! Şi totuşi se vâră ca ofiţeri în armată.

Dar ultimul războiu a dovedit că serviciile auxiliare sunt, dacă nu mai importante de cât câmpul de operaţie, însă în ori ce caz pe acelaşi picior de egalitate ca şi serviciul de front.

Ce s'ar face combatanţii dacă muniţii n'ar avea la vreme, dacă hrana le-ar lipsi sau ar fi de cea mai proastă calitate, dacă serviciul sanitar nu şi-ar face datoria! Comandanţii militari îşi dau perfect seama că nu poate fi victorie acolo unde serviciile auxiliare sunt desorganizate. Şi atunci cum s'a lăsat libertate jidanilor de a pătrunde ca ofiţerii în armată mai ales la Aprovizionare, farmacişti şi medici. Luaţi statisticile ultimilor ani şi veţi vedea numărul enorm de mare al ofiţerilor jidani în toate serviciile de care am vorbit mai sus.

Ce-au fost până astăzi fornizorii tuturor regimentelor jidanii, dar ce vor fi de azi înainte când însăşi ofiţerii cu aprovizionarea sunt jidani. Şi care-i soarta armatei române! Guvernanţii noştrii dacă n'au învăţat nimic din purtarea jidanilor în trecutul răsboiu, apoi e de datoria ofiţerilor activi comandanţi şi care-au suferit de pe urma lor, să le atragă atenţia, pentru a feri armata românească de dezastru într'un eventual războiu.

Dar vom mai vorbi şi cu altă ocazie.

B.

DECORAŢIILE

Nu toţi muritorii au avut norocul să vadă un şir de decoraţii, aşa cum zării eu pe pieptul lui Moşu Ion Susaru, din comuna Boloteşti. Moş Ion—leat 1874—a fost în războiul dela 77. Şi, cum îmi spunea el, fu rănit la Plevna, un umăr sfărâmat, un glonte ce eşi pe aproape de beregată, dinspre umărul stâng. Iar pentru asta, Doamna, —spune aşa de frumos Moş Susaru ia prins de piept **„Virtutea militară,"** *împreună cu o decoraţie rusească.*

Dar ceace vreau să spun, nu-i despre decoraţiile căpătate la 77, ci despre cele împărţite **în 1926, în alegeri.**

Dece s'au cheltuit milioane cu ele?

Dece s'au împărţit la oameni? Ca să ne amintească mereu, dejaful în banul public, sau să ne amintească alegerile?

Alături de **„Virtutea Militară" „Trecerea Dunărei" şi două decoraţii ruseşti, Moş Ion, avea atârnată şi „tinicheaua generalului."**

Bietul om, în simplitatea lui, crezu că stăpânirea i-a dat o decoraţie ce merită să fie atârnată lângă celelalte.

Şi acum Moş Ioane, noi îţi spunem cu toată dragostea ce o avem faţă de oameni ca dumneta, nu mai spurca, **„Virtutea Militară" cu tinicheaua „Virtutea cu ciomagul în Alegeri.**

A. Ion

Cronică dramatică

Omul de altă dată

Dramă în 4 acte de Porto Riche

22 Martie 1927

Piesa lui Porto-Riche „Le vieil homme" —Omul de altădată—e una dintre perfecţiunile teatrale. Psihologie adâncă, valoare literară, tehnică aproape desăvârşită, într'un cuvânt calităţi ce pot da suflet, viaţă unei drame.

Iubire... Acesta e subiectul. Iubire de soţ, de soţie, de mamă, de amantă, de adolescent...

Propriu zis *Omul de altă dată*, Michel Fontanet, eroul principal, nu trăeşte marea tragedie, în vâltoarea fatalităţii neîndurătoare. Tragedia o trăeşte soţia sa Thérèse, ce'şi iubeşte cu patimă soţul de care se vede înşelată şi Augustin, tânărul lor fiu (are numai 16 ani) hrănit cu o literatură prea tristă, prea romantică pentru etatea lui.

Precocele Augustin vrea să iubească, cu întreg sufletul, cu întreaga înflăcărare a celor 16 ani.

Michel Fontanet, aleargă după satisfacerea dorinţii ce-i încarnată în el. Orice femeie e a lui şi aproape fără să-şi dea seamă, răneşte pe soţia sa Thérèse, fire extrem de sensibilă, ce-ar vrea numai iubire, şi care sufere la orice nouă înşelăciune.

In casa familiei Fontanet vine d-na Alain. Omul de altădată se trezeşte în Michel Fontanet, şi natural d-na Alain îi devine amantă.

Fatal tânărul Augustin îşi concretizează visurile în aceiaş doamnă Alain. Aci are loc marea dramă sufletească.

Michel Fontanet nu-şi dă seama de întorsătura sufletului lui Augustin. Dar mama simte, vede cu tot *eul* ei.

Şi atunci între iubirea de soţie înşelată, şi între iubirea de mamă, cea de a doua învinge. Doamna Alain care trebuia să fie isgonită, rămâne. E sublima întreaga jertfă de femeie. E jertfa de mamă

Sfârşitul actului al III şi IV sunt de-o emoţie covârşitoare.

Mama lui Augustin arată d-nei Alain iubirea ce i-o poartă fiului ei şi o roagă, o imploră s'o ajute la scăparea lui. D-na Alain promite dar la sfârşit amanta triumfă.

Augustin înţelege şi să duce să-şi curme zilele pe un drum prăpăstios, când o simplă plimbare cu d-na Alain, l-ar fi scăpat.

D-na Alain a dat întâlnire lui Michel Fontanet. Acesta vrea să plece. Dar soţia ultragiată, mama îndurerată se opune. E o luptă tragică. O ploaie cu trăsnete şi fulgere biciueşte pământul şi atunci el *Omul de altă dată* îşi revine şi se gândeşte la fiul său.

Dar e prea târziu. Suferinţa, patima lui Augustin au dispărut odată cu el. Copilul precoce îşi alesese calea: sinuciderea.

Drama lui Porto-Riche a avut deosebit noroc de a fi jucată de una din cele mai mari artiste, celebra interpretă a Phedrei lui Racine, d-na Mărioara Ventura (Thérèse) cu ansamblul teatrului „Regina Maria", şi de a fi tradusă în româneşte de dl Brătescu Voineşti

S'a remarcat: d. Tony Bulandra în Michel Fontanet, spontan, desăvârşit; d-na Marieta Sadoveanu (d-na Alain) captivantă; Finzi în Augustin, romantic şi agitat.

GIL. BLAS

Beethoven...

Pe cât de greoaie e literatura germană, pe atât de spontană, de frumoasă dusă până la sublim e muzica lui Beethoven. Şi totuşi când vei cerceta viaţa acestui geniu, când vei căuta, lăsând opera de-oparte, şi vezi cum a creiat-o, vei da de-o nesfârşită luptă cu mizeria, cu destinul însuşi.

În floarea vârstei Beethoven a rămas surd. Un calvar dureros, când geniul care vroia să creieze, îşi vedea mâinele purtate pe clapele pianului, şi sunetul nu-l auzea...

Ingrozitorul chin când cu o baghetă între dinţi cu celălalt capăt sprijinit de pian, caută să prindă sunetele sublime...

Şi'n tot acest timp lupta cu mizeria. Totuşi Beethoven a fost mândru. Nu s'a înjosit. O mândrie de geniu. Da, căci e mai frumos, mai cinstit, mai de-admirat să te rupi decât să te'ndoi. — Intr'o scrisoare în care povestea despre o preumblare cu Goethe, el spune: *„Regii şi principii pot să facă profesori şi consilieri intimi; pot să-i copleşească cu tot felul de titluri şi de decoraţii; dar nu pot să creeze oameni mari, spirite ce se pot ridica deasupra omenirei..."* **iar apoi** *„Ieri, în drumul nostru, am întâlnit la întoarcere, toată familia imperială. O zărisem de departe. Goethe îmi lăsă braţul, ca să se ducă în spre marginea drumului. In zadar am căutat să-i spun ceeace i-am spus, n'am putut să-l mişc din loc. Atunci mi-am tras pălăria până după urechi, mi-am încheiat toţi nasturii redingotei, şi-am luat-o înainte cu mâinele la spate, pe unde forfotea mai multă lume. Principii şi curtenii s'au oprit; ducele Rudolph şi-a scos pălăria; împărăteasa m'a salutat întâi.*

Inaltele personagii mă cunoşteau—şi spre bucuria mea am văzut trecând întreg alaiul prin faţa lui Goethe. El stătea în marginea drumului, adânc încovoiat, cu pălăria în mână. I-am tras o straşnică gură, şi nu i-am iertat un singur gest măgar."

...Contemporanii l-au ajutat foarte puţin. La 26 Martie 1827, răpus de chinuri, Beethoven a murit. *Simfonia IX-a, Eroica, Simfonia în do minor.....,* **imnuri de bucurie, de triumf, de durere, vor trăi pentru deapururi în muzica civilizaţiei.**

HAN DINTEI

Intâmplări din Lume

PARIS

Preotul catolic, Betléem, director al organului «Revue des Lectures» a întreprins o campanie plină de curaj contra publicaţiilor pornografice.

Joi 3 Februarie a. c. se opri înaintea unui chioşc de jurnale din centrul Parisului. El consideră revistele şi publicaţiile expuse în văzul lumii ca un atentat în contra moralei şi făcut le-a rupt pe toate, în timp ce vânzătoarea ridică braţele către cer, strigând ajutor. La ora 1'30 mulţimea adunată în jurul preotului era în număr considerabil. Preotul explică gestul său; el protesta în mod practic în contra unui ultragiu permanent adus bunii cuviinţi. Un agent sosind, a fost dus la poliţie unde a dat o declaraţie şi a cerut el însuşi să fie urmărit.

Faptul a produs oarecare discuţie în pressă.

«Gustave Hervé» în «La Victoire» scrie.

«Ar trebui să se mărească des-
«gustul tuturor oamenilor cinstiţi
«din ţara asta în contra unui re-
«gim aşa de slab, aşa de neputin-
«cios, aşa de inconştient, desinte-
«resându-se în asemenea hal de
«proprietatea morală a acestei ţări.
«Părinţii şi mamele, muncitori sau
«burghezi ar avea scârbă dacă ar
«şti ce porcării ale pornografilor
«de meserie inundă Parisul, prin
«foi care se tolerează sub pretext
«că în Republică libertatea şi
«pressa sunt sfinte.
«Este inimaginabil că într'o ţară
«care se crede civilizată să nu fie
«o cenzură riguroasă şi pentru a-
«ceste foi mârşave şi pentru ro-
«manele desgustătoare care ne i-
nundă.

In Franţa! La Paris. Dar când va veni oare vremea ca şi la noi, la Bucureşti, la Focşani sau aiurea, *un preot creştin* sau dacă nu, un tată de copii, un gospodar cinstit, în faţa terfelirii sufletelor noastre, în faţa ruinii morale care ameninţă pe copiii noştri, *să iasă afară din lege dacă legea e neputincioasă*, şi să apere, cum spunea Hervé *„proprietatea morală"* a neamului românesc?!

Preoţi Români, luaţi exemplu!

**

Cinematograful şi alcoolul interzis Turcilor mai mici de 18 ani

Comisiunea afacerilor interne a adunării naţionale din Angora a aprobat 2 proecte de lege; unul interzicând tinerilor Turci având mai puţin de 18 ani de a frequenta cinematografele, celalalt oprind pentru aceiaşi categorie usajul public sau privat al băuturilor alcoolice. Iată legi care ne-ar trebui şi nouă.

O zi la consiliul de războiu

NOTE

In orice zi vei rătăci pe la consiliul de războiu, poți vedea că majoritatea proceselor, în care trebue să se facă lumină, sunt pentru dezertare la inamic. Și dezertorul e totdeauna un jidan, ce nu a vrut să-și ducă la bun sfârșit însărcinarea ce i s'a dat, la vre-un serviciu sedentar.

Așa de bună oară, Zelțer Moisi, soldat în comp. III secț. IV subsistență, depozitul mobil din Galați, dezertează la Bulgari, atunci când are prilejul și când se încredințează, că e greu războiul și înapoia frontului.

Și acest nenorocit bolnav de ftizie, a fost tot timpul cât a stat în armată, brutar; până astăzi tot brutar în Galați. Un certificat medical pe care Zelțer îl prezintă în fața consiliului de răsboi, arată că ftizia e în ultima fază. Și atâția oameni au mâncat, pâine plămădită cu microbi. Poate că la închisoare nu va mai exercita meseria. Martorul vinovatului, Iulius Goldenberg, comerciant în Galați, fost subofițer de administrație la aceeaș secție cu Zelter.

Cu pălăria pe cap, cu două degete ridicate în sus, pentru a înfrumuseța tabloul, pe al cărui prim plan stă Moise, jură pe onoarea și conștiința lui! Onoare și conștiință la jidan!!

Eu cred că ar fi fos mai bine ca Goldenberg să fi rămas la tejghea în Galați, iar aici să-și fi trimis numai pe băiatul din prăvălie ce ar fi jurat în felul următor: *Atâta bine să aibă patronul, de nu voi zice drept ce mi-a spus.* Ar fi mai simplu și mai frumos. Noi doar după frumos alergăm cu toții. Prin parlament nu e nici un poet?

Iată un prilej de excelare în genul modern — futurist. O lege în acest sens în versuri. Ar fi o îndrăsneală, ce ar revoluționa lumea. Și dece nu am începe noi?

Românul e născut doar poet!

A. ION

MARTIE

Primăvara totdeauna cam aduce cu Toamna. Toamna se scutură foi multe, multe, și cad îngropându și tușâtul la pieptul Pământului: colo, colo, câte o sdreanță de suflet se despletește sâlnic. Toamna surpă multe sănătăți și samănă multe gropi și... cică aduce, aduce mult cu Primăvara, mai ales cu straja-i de căpătâiu, cu junele Martie. Martie traistă'n băț și cale'n tindă, făt firav a nouă babe! Martie samân'aidoma Toamnei. Plouă, bate bruma, desgroapă hârci jilave de nădejdi, de iluzii, mai scutură și cele de pe urmă foi uitate de vreme pe vre o hălăciugă de cealpan. Martie fatal temeliilor putrede. Martie fatal!

De-abea s'a smuls de printre cojoacele babelor și seceta vieții de toate zilele îi sleește sufletul.

Martie copil necăjit, dascăl plin de nădejdi și făurar neîntrecut de planuri, osândit să ne trăești vremurile protivnice! Pamântul jilav miroas'a putred.

A descălecat la jumătatea vieții. In sufletu-i răsvrătit, gâlgâie înverșunarea.

Infrânt se repede la câmp, Deodată însă i se limpezește furtuna din coșul pieptului. Cu ce dragoste era așteptat! N'a rămas colibă în care să nu ducă buna vestire și să nu fie întâmpinat cu bucurie. Intr'unele sărăcia era mai amară decât cruzimea cerului. Si prostimea asta, arăta atâta belșug de suflet și de seninătate.

Dar se grăbește la târg. Trebuie să plece. A pus totul la cale. Pleacă.

In urma lui drumurile se tolănesc leneș la soare. Miriștile cu sânii leneși de hodină prea multă, se tăvălesc de-avalma în zarea jucăușă a soarelui.

Când, iacătă-l, se trezește în târg. Lume multă. Invălmășală. Nici nu i a luat seama. Bulevardele gem de lume. Dela umbra veninoașă a dughenelor, se revarsă deslânat, un aer greoiu de jidănime. Băiatului i să face scârbă de târg până'n inima rărunchilor. Dădu să treacă de altă parte. O limuzină-i taie calea. Gata să-l stropească. A scăpat însă. Numai împroșcat cu noroi în ochi. Iși ridică ochii la cer. Din tot cerul nu se vede decât ca o șuviță deșirată și vânătă de fum, de-a lungul uliței. La un colț un țânc îi sare înainte, cu un mănunchiu de albăstrele. Iși închise ochii, îi deschise iar, tot așa mereu până văzu bine. Fărâme rupte din luminile ochilor lui scoase de vânzare în târg.

Iși supse junghiul de subt coaste și trecu înainte. *Nemernicii!* șopti el și oftând din fugă, dădu să iasă din oraș. Ii era sete de cer, de zarea limpede. El, la țară se trezise. In târg nu-i cer, nici câmp limpede, îi părăginit de tot ce i fără de prihană.

Multe mai avea însă de mitirisit; s'aplecă dar, să adie la urechia fiecăruia, sfatul bun și plin de nădejdi. Toți au zâmbit.

La o librărie foi multe de hârtie, îi aduse aminte de limuzină și de noroiu. Să uită prin gazete. De-arândul minciuni, icnituri de venin. Storsuri de creeri seci și costerivi. Minciuni de-arândul. Numai la o parte dogoria luminînd ca o binecuvîntare „Ratificarea tratatului Basarabiei". Singurul fapt mare ce l-a văzut în viață, dintre toate nemerniciile politicei.

Apoi reviste, reviste pline de deșertăciuni și spoeli literare. Tineri învățînd la școala demagogiei. Tineri, fete, oameni în toată firea maimuțărind a tot știința. Prieteni vechi vînzîndu și inima întîiului venit, limbut și măscăriciu. Ori hulindu-se, ori lingușindu-și unul altuia, slăbiciunile. Toți trăgînd de păr spirite trezite. Mînjind cu buze spurcate, bucăți întregi de satire și îngroșindu-și glasul numai ca să-și asurzască mustrarea sărmanului cuget și numai ca să-și îngenunche protivnicul.

Martie, Martie copil firav osîndit să trăiești vremurile noastre!

Și-a căutat să meargă repede din oraș. In sufletu-i urlau toate mîniile lumii.

Era'n spre amiază, cînd ieși dintre smintelile tîrgului. La țară, la țară! Dar ca să dea și tîrgoveților un semn, că a venit Martie și pe la ei, se suie în turla unei biserici și din vîrf fîlfîie soarele, de-asupra orașului, ce zăcea subt adîncimea străvezie a cerului.

Martie fatal temeliilor putrede! Din cîte ai anatematisit și le-ai bătut cu fruntea la picioarele vremei de apoi au cîte, cît vor mai împovăra pămîntul?

T. T.

Magazinul de manufactură
LA BARZA
PETRU JARNIȚĂ
Str. Mare 161 Focșani
Anunță onorata clientelă că s'a aprovizionat cu toate articolele de sezon.

Un caz Unic

Un Prof. Univ. trage cu revolverul în Studenți.

Iată un caz care ese din comun.

In adevăr — față de atitudinea autorităților superioare din Basarabia, în frunte cu cunoscutul General Râșcanu, cu ocazia sărbătoririi Unirei Basarabiei dela 27 Martie — Studențimea dela Universitatea din Iași, a hotărât greva de 24 ore, ca semn de protestare. In ziua de 29 Martie, greva. La Facultatea de Medicină cîțiva studenți anunță greva, la care prof. Univ. dr. Râșcanu răspunde cu „derbedei", „haimanale" etc. un întreg vocabular birjăresc. La ora 5 o delegație de studenți se duc la prof. pentru a-l face să înțeleagă că nu cu „derbedei" a avut de-a face, ci cu studenți. Ca răspuns, scoate revolverul și trage, scăpând ca prin minune studenții.

Iată faptele în adevărata lor lumină. Un profesor trage în *„Copii lui sufletești"*.

Desigur interesații vor publica cu litere mari, că a fost atacat. Inexact. In toată perioada mișcărilor au fost profesori care în raport cu faptele lor, meritau. Și totuși Studenții s'au obținut, manifestând doar ostil atitudinei lor. Nu există caz când studenții să-și fi bătut profesorii. Aveau prea mult respect și cazul acesta ni-l arată îndeajuns. Cum, dacă studenții aveau de gând să bată un prof. se temeau de-un foc de revolver? Ori iată că în fața faptului studenții se retrag deplângând situația dureroasă, că pe catedrele Universitare se găsesc și oameni desechilibrați. Focul de revolver dela Universitatea din Iași, a desgolit complectamente sulfletul celor ce'n toate împrejurările, în toată mișcarea noastră, ne-au fost ostili.

Guvernul trebue neapărat să ia măsuri contra profesorului, care nici într'un caz nu va mai putea ajunge să facă legătura necesară între el și studenți,

Tase.

Dr. M. Daraban
Med. asist. al Spit. Brincovenesc
Serviciul Oto-rino-laringologie
Specialist în boli și operații de nas, gât și urechi, dă consultații Duminica de la 3—6 p. m. în cabinetul Dr. Constantinescu, — Strada Stamatinești 6 Focșani.

VIZITAȚI
Magazinul de mărunțișuri și Galanterie
„LA DEGETAR"
HARALAMBIE VOICULESCU
Focșani, Str. Mare a Unirei

Informațiuni

După cum să poate vedea și'n altă parte a ziarului — procesul intentat de Div. 6 d-lui I. Bănaru pentru articole scrise după alegeri, a ajuns la judecată în ziua de 21 Martie a. c. la Consiliul de Războiu al Div. 6.

In urma incidentului ridicat de D-l Avocat Emil Chirculescu, că toate delictelele electorale și crimele săvârșite cu ocazia alegerilor au fost amnistiate, Consiliul în unanimitate a hotărât stingerea acțiunei.

* * *

Comunicăm celor ce ne cer ziarul „Spada" An. III No. 1 că din greșeala corectorului s'a trecut No. 33. Așa că ziarul cu No. 33 e de fapt din An. III No. 1.

* * *

Suntem nevoiți a aminti celor îndrept că poșta nu-și face datoria. Primim reclamațiuni dela abonați că nu primesc ziarul. Chiar în Focșani sunt abonați lipsiți de ziar. Rugăm pe d. Diriginte al oficiului să pună în vedere factorilor. Credem că nu se va simți nevoe de a reveni.

* * *

Anunțăm tuturor că ziarul „Spada" publică reclame celor interesați cu prețuri convenabile. Doritorii se pot adresa Administrației ziarului Bul. Lascar Catargiu 22 Focșani.

* * *

Jidanul Iacob Finchelștein din Focșani a fost prins aducând un butoi de vin din via dela Cotești, fără a plăti taxele fiscale. S'a publicat vânzarea cu N. 193 din 26 Febr. a. c. deși era fixată pentru 9 Martie, nu s'a mai făcut nici astăzi. Cineva, desigur din oamenii zilei, a avut grija să intervină la vreme pentru a scoate pe Jidanul infractor de sub rigorile legei.

* * *

S'a primit la Redacție următoarele ziare: „Svastica Iașilor" org. A. S. C. Iași, „Deșteptarea" Huși, „Chemarea" Botoșani, „Carpații" Ploești, „Svastica" Galați, „Sentinela" Focșani, „Solidaritatea Creștină" Brăila, „Străjerul" Brăila, „Buzduganul" Buzău, „Viitorul Futnei" Focșani, „Frontul Gazetă de luptă viticolă și agricolă Țifești jud. Putna, „Guvântul Moldovenesc" scos de Asociația „Astra" secția Basarabia, Chișinău, „România Nouă" ziar independent Director Onisifor Ghibu, Chișinău, „Gazeta Poporului" org. L. A. N. C. Cernăuți și „Propășirea org. Ateneului Popular Prahova Ploești.

Reviste: „Țara de Jos" revistă Bârlădeană dar care apare în București, „Viața Literară", București, „Tinerimea Română" etc.

Emil Chirulescu
fost Comisar Regal
AVOCAT
Strada Mare 11, Focșani

Tipografia „Viața Românească" Cd. 1032